

5 en 6 november 2010

Remco: het volgende nieuws uit Rio is dat er genoeg eten te halen is, wat heel belangrijk is. Vandaag onze 2e dag in de stad van de schoonheid. Laten we eens het echte centrum leren kennen. Met de metro rijden we naar het centrum, alles is goed geregeld en binnen 15 minuten zitten we in het hartje van Rio. De Bussen en metro's staan bekend om in deze omstandigheden beroofd te worden. Dus met de handen op op en in mijn zakken bewaak ik mijn spullen voor het leven. Helaas dat we moeten staan dus ik met mijn sterke kuit spieren hou ik mezelf in bedwang. Aangezien Ilja geen waardevolle spullen bij zich heeft houdt ze zich stevig vast aan de stangen die al door 1 miljoen mensen zijn vast gehouden. Op het strand lopen de mooie mensen en hier in de stad zijn gelukkig de normale mensen. Hier vallen we weg in de massa van de diversen gekleurde mensen. Zodra we uitstappen worden we overvallen door de wolkenkrabbers en de drukke straten. Af en toe een oud gebouw van anno 1700 verder ziet alles er nieuw uit. Tot nu toe, als we verder lopen zien we gelukkig nog hoe Rio centrum er ooit heeft uitgezien, schitterende oude gebouwen zoals we de meeste oude steden kennen. We hebben als 1e onze vliegtickets geregeld, deze moesten we nog even 4 dagen verzetten, anders hadden we 4 dagen langer in Rio moeten blijven. Het voordeel hiervan is dat we nu 4 dagen langer in Buenos Aires kunnen blijven. Het schijnt zo te zijn dat Buenos Aires een leukere stad is. In een van deze wolken krabbels bevind zich het kantoor van de LAN, nou we kunnen onze lol op. Met een adres gaan we op weg naar een heel klein kantoortje van 1 bij 1 meter tussen de massale kantoren die zich daar bevinden. Wat denk je?? We lopen er in 1 keer naartoe, heerlijk, nu nog alles regelen..en.....ja hoor binnen 15 minuten alles geregeld. Zo nu hebben we een kopje koffie verdiend, wij naar de 1e de beste koffie tent. Dat wij een hamburger specialist die BOB heette (we moesten even aan Tim denken) ze spreken er geen woord engels en hebben geen koffie, dus een milkshake is wat we dan maar nemen. Over engels gesproken, niemand spreekt hier engels, zelfs de jongeren maar een klein beetje. Met handen en voeten kom je een heel eind, zeker als je het spel Party diversen keren hebt gespeeld. Verder zijn we naar en kathedraal geweest die van lelijkheid mooi was, hij was helemaal van beton met daartussen glas in lood, zie foto.

Nog even naar het theater, wat een geweldig gebouw is dat, vol met goud, koper en een prachtige architectuur. In het midden liepen we op het plein met allemaal van dit soort gebouwen, dit is vast het oude rio. Ilja was het een beetje zat aan het worden, met de metro zijn we weer terug gegaan. Even een broodje scoren bij de Sub-way en lekker even een tukkie doen.

Ilja: Nou de jetlag heeft even toegeslagen en we besloten de middag maar niet meer al te veel te gaan doen. Beetje chillen in de woonkamer van ons hostel met de laptop op schoot en wat lezen. Nou ja lezen? Remco kwam erachter dat zijn e-reader al kapot was (het touchscreen deed het niet meer. Dit is vast gekomen omdat Luiz de rugtas waar die inzat had laten stuiten. Ondanks de stootkussens toch kapot, Remco balen als een stekker. Maar ja het zijn maar spullen.....

's Avonds de berg weer af om te gaan eten. De etalage van het restaurant gaf pizza's aan maar binnen bleken we heel lekker te kunnen eten, weer per kilo. Wat een perfect concept is dat toch.

Vandaag is het zaterdag en we hebben heerlijk geslapen, onze medegasten zijn gaan stappen de hele avond en nacht zodat wij heerlijk de tent voor onszelf hadden. Na een grondige blik op de toeristische map te hebben geworpen besloten we naar cordova te gaan. De berg waarop het beeld van Christus te zien is. Daarna een beetje rondhangen in santa Theresa en verder zien we wel. Remco leidde ons met exacte precisie naar de bushalte vanwaar we vertrokken..... helaas het regent vandaag en er is laaghangende bewolking waardoor het beeld in mist is gehuld. Dan maar de plannen omgooien en in het centrum uitstappen, nog een klein stukje met de metro, waar we ons inmiddels al een beetje in thuisvoelen en op weg naar het treinstationnetje naar santa Theresa. Via een smal weggetje rijdt dit treintje naar 1 van de leukste wijken in Rio. Het is een artiestenwijk met veel leuke straatjes, vergezichten, geveltjes etc. (zie foto's). Er staat inmiddels al een kleine rij mensen (lees toeristen) te wachten op het station en wij sluiten aan en gaan op een betonnen rand zitten wachten, ineens komt er een stel toeristen aan die midden in de rij aansluiten. Remco helemaal over de rooie en met gebalde vuisten erop af. Wie ze wel dachten dat ze waren.... en dat in z'n beste Portugees!!!! Hardlopend en verschrikt achteromkijkend verdwenen ze achterin de rij en remco met een tevreden gezicht weer op z'n plek. Als een waakhond z'n plekje beschermend. Oeps misschien is dit toch een beetje overdreven..... Al met al kwam het ieniemiemitreintje na een stief kwartiertje aansukkelten. Al dringend konden we nog net aan door het poortje om mee te kunnen. Gevolg was wel dat we uit de trein hangend de rit moesten meemaken. Of..... toch met een beetje dringen een eersteklas plaatsje achter de bestuurder kregen. Remco gedroeg zich weer als een volleerd reisleader, jammer dat niemand hem begreep. Met veel horten en stoten kwam het gevaarte op gang en halverwege stopte ie er helemaal mee. Iedereen bijna eruit om te duwen maar met een paar drukken op diverse knoppen kreeg de bestuurder het ding toch weer aan de praat. De wijk Santa Theresa is werkelijk erg leuk en heel fotogeniek. Na zo'n 6 keer overgestapt (en ook weer betaald te hebben) besloten we een stukje te gaan lopen. Er moesten hier in de buurt traptreden naar een kerk zijn met mooi mozaiek bekleed. Helaas hebben we dit niet kunnen vinden, wel een sambafeestvierend gezelschap in een ander treintje, mooie vergezichten en leuke geveltjes. Via een hele steile weg die behoorlijk natgeregend was moesten we naar beneden lopen. Lekker hoor op slippers, maar remco had z'n spikes aan waardoor we toch veilig beneden aankwamen. We vervolgden onze weg via een soort marktje met allerlei antiek etc,

7 maanden op reis!

3 november 2010

Remco- We zitten nu in het vliegtuig en het 1e waar ik aan moet denken is de drukte die we achter laten. Alles regelen om weg te gaan voor 7 maanden, zowel zakelijk als privé. We hebben er 4 dagen voor genomen om de laatste dingen te regelen. Het huis moet schoon, de garage leeg, de tassen moeten nog worden gevuld. Het dressoir staat vol met spullen die we mee moeten nemen. Lampen (onder en boven water), e-readers, laptopjes, telefoons, foto toestellen, videocamera en opladers voor al onze boy-toy apparaten. Ja zeker, als je tegenwoordig gaat reizen kan je al snel niet meer zonder deze apparaten. Wat een onzin eigenlijk, maar ja je wil wel alles vast zetten met film, foto en teksten voor later en het thuis front. Dat was dus de ene helft van het dressoir dan hebben we ook nog pillen, veel pillen, verbanddoos, muggen deet, zonnebrand, douche, scheer opmaak spullen en nog veel meer andere dingen waar ik nu even niet op kan komen. Zo, dat zijn dan 2 tassen vol, nu nog de nodige spullen als je kleding voor de koude en zomerdagen. Dan blijft er 1 broek, 1 t-shirt, 1 onderbroek en een paar sokken over om de rest van de uitpuilende tas te vullen. In deze 4 dagen wil je ook nog gepast gedag tegen iedereen zeggen, wat het moeilijkste is van alles. Met de tranen in onze ogen zeggen wij gedag tegen onze lieve ouders, zus, broers, schoon zussen en zwager, neefjes, nichtje en vele vrienden, collega's en kennissen. Over 7 maanden zijn we weer gezond thuis en hebben we een brok ervaringen opgedaan die niemand ons kan afnemen.

Ja, daar denken wij nu aan, we gaan op reis, gaan de zon tegemoet, gaan dingen zien die niet voor iedereen is weggelegd.

Wij zijn de gelukkigen die de stap kunnen en hebben genomen. Daar denken wij nu aan, we kijken naar wat ons staat te verwachten. Dat maakt ons ook stiknerveus, we gaan het onbekende tegemoet,

we moeten alles in het Spaans doen, we hebben maar voor 4 dagen een slaappleats. We hebben elkaar, JA..... we hebben elkaar, wij gaan er samen iets moois van maken. Daar zitten we dan op weg naar Rio de Janeiro, via Madrid vliegen we door naar een feestend Brazilië. Er is een vrouw verkozen tot president, de 1e ooit. Laat maar komen die feestende stad, daar waar Rio voor staat, veel kleurrijke mensen, dames met weinig aan hun lijf en mannen die zingend in hun zwembroek rond lopen (voor Ilja). Het is daar 25 graden warm, we gaan feesten, zuipen, vreten en salsa dansend over straat. (dus bij aankomst om 20.00 uur eten en naar bed hihhi). Morgenochtend heerlijk naar het strand en uitrusten van de hectiek.

Ilja: Zo zeg een serieuze Remco, geniet er maar van want dat zal niet veel meer gebeuren haha. We zitten nu in het vliegtuig naar Rio en Remco zag er waarschijnlijk zo hongerig uit dat iedereen hem maar koek, appelmoes, broodjes etc toestopt, allemaal mooie Braziliaanse vrouwen =). Op de stoel voor ons zat Saantu, een Finse man die net begon aan z'n wereldreis van 5 maanden door Zuid-Amerika, wat een toeval. Na een reis van zo'n 14 uur zijn we aangekomen in Brazilië. Eerste indruk? Goed, Westers. Na de gebruikelijke douane formaliteiten, waar Remco hartelijk werd uitgelachen door de Braziliaans Douaniere (toch prettig als je wat woorden Portugees praat, dan weet je waarom iemand je uitlacht!) stond Luiz ons netjes op te wachten buiten. Weer een meevaller! Je weet maar nooit of ze je afspraken nakomen!

Luiz blijkt een aardige jongeman te zijn en eigenaar van ons Hostel. Zijn auto was kapot en daarom maar per taxi naar ons eerste verblijf. Het hostel verwelkomt ons met veel graffiti en een aardige bergweg ernaar toe. De kamer is OK, schoon, goede bedden en de douche warm en op het eerste gezicht schoon. Weer een meevaller! Het is ondertussen een uurtje of 10 en met maar 4 uur slapen gisteren slaat klaas vaak genadeloos toe. We slapen naast de woonkamer en keuken, waar onze medebewoners nog een klein feestje bouwen, lang leve de oordoppen!!!

Om half 5 ben ik klaar wakker, met 4 uur tijdsverschil heet dat toch een beetje uitslapen! De laatste tonen van het feest in ons hostel gaan uit en het geluid van de zee en vogeltjes op de achtergrond geven me een beginnend vakantiegevoel. Na een stief uurtje doet ook Remco z'n ogen open, welkom in Rio, schat. Het hele hostel nog in diepe rust en wij lekker wat fotootjes schietend de bergweg af richting strand. Toen er heerlijke broodgeuren ons tegemoet kamen kon ik Remco niet meer in bedwang houden.....ETEN. Bij de plaatselijke bakker tussen de Brazilianen nuttigden wij ons eerste Zuid-Amerikaanse ontbijtje: een warm broodje ham/kaas of zoiets, een lekker sterk bakkie en wat yoghurt.....hmmm heerlijk. Wel ff onthouden waar we vandaan komen, Remco mag z'n navigatieskills weer eens oefenen. Na zo'n 5 minuten lopen komt het geluid van een Braziliaanse serenade ons tegemoet, het gezang van een oude vrouw wordt beantwoord door een man met kinderwagen, leuk tafereeltje! Het water van de zee roept ons en een ochtendwandeling langs het strand van Copacabana is verfrissend. Er is hier werkelijk bijna geen uitgezakt mens waar te nemen. Van jong tot oud is men aan het joggen, hardlopen of iets wat daar op lijkt, strak in bikinitjes en zwembroekjes (veel meer is het niet te noemen). Zwaar gefrustreerd (hihi) lopen we het strand af, de boulevard op waar nog even een potje voetvolley wordt gespeeld. Even langs het plaatselijke VVV voor de broodnodige info om daarna weer even naar het hostel te gaan. Lekker chillen op de bank, internetten en ons klaarmaken voor een uurtje strand. Eigenlijk is dat niets voor ons maar we moeten even dat enge witte kwijt dat ons zo kenmerkend maakt als toerist en eigenlijk is het ook wel lekker om even wat te rusten na alle hectiek van vorige week. We kijken onze ogen uit! Allemaal opgepompte lijven (zowel voor Remco als voor mij genoeg te zien), maar ook dat gaat vervelen na een uurtje, bovendien is de zon genadeloos, zelfs factor 30 is daar niet tegenaan te smeren. Even op zoek naar een goede lunch, in bepaalde restaurants betaal je hier per kilo. Een goede zaak, je neemt wat je op kunt en hoeft niets weg te gooien, perfect!

verslag rio

Geschreven door Remco & Ilja

donderdag 04 november 2010 12:25 - Laatst aangepast zondag 07 november 2010 15:53

Dit verslagje gaat al aardig lang worden en ik ga er maar eens een eind aan breien. Binnenkort volgt er weer nieuws uit Rio.